

INLEIDING

Nauwelijks vijf maanden terug werd de witteduivelvoetbalbibliotheek boven de doopvont gehouden. Bondscoach Roberto Martinez nam toen de eerste exemplaren in ontvangst van 'Weltmeister', waarin Raf Willems het Duitse voetbalwonder uitlegt, 'Terug naar Montevideo', over de jongensdroom van Stefan Van Loock die letterlijk en figuurlijk terugkeerde naar het eerste WK in 1930, en 'Honderd Duivelse Feestjes', van Raf Willems en mezelf over de honderd meest memorabele interlands van de Rode Duivels. Deze zomer kregen die honderd in Rusland een verlengstuk. Met 'Briljant België' bent u weer helemaal bij.

Om u voor altijd te laten herinneren aan de heerlijke zomer van 2018 hebben we er voor gekozen om er een uniek en rijkelijk geïllustreerd document van te maken. Uniek, omdat u het WK zowel in België als in Rusland kan herbeleven. Raf Willems en de uitstekende fotografen van PhotoNews geraakten in de greep van de WK-koorts in eigen land. Hun collega's Nico Vereecken, Jimmy Bolcina en Peter De Voecht, Eddy Snelders en ikzelf leefden meer dan een maand in het spoor van de Rode Duivels en woonden elke wedstrijd, elke training en elke persconferentie bij. Wij wensen u veel plezier met het Brons voor het Briljante België.

François Colin,

1 augustus 2018

www.dewitteduivel.com, online platform voor de lezende voetballiefhebber

dwd.
DE WITTE DUIVEL .COM

BRILJANT BELGIE: HET DUIVELSE BEAUTIFUL TEAM STAL DE HARTEN EN SCHREEF GESCHIEDENIS

De wereldbekerdroom van de Gouden Generatie

1

‘Brilliant Belgium!’ Het was een vondst van de BBC nadat de Rode Duivels met 2-0 van de Engelse Three Lions hadden gewonnen in de match om de derde plaats. Voor hetzelfde geld was de partij op 5-2 geëindigd dankzij het ‘open spel’ van de twee elftallen.

Het Belgische Beautiful Team heeft tijdens Rusland 2018 een statement gemaakt. Niet eerder bracht de nationale ploeg op het hoogste niveau creatiever, intelligenter en doelgerichter voetbal voor het voetlicht. Laat Rusland 2018 een ijkpunt voor het Belgisch voetbal worden – nu ook nog in onze competitie graag – en laten we de keuze voor deze avontuurlijke stijl verankeren als ‘de nieuwe Belgische voetbalcultuur’.

Het Oostenrijkse Wunderteam van 1934 (van coach Hugo Meisl en spits Matthias Sindelar), de Magic Magyars van 1954 (van coach Gusztav Sebes en linksbuiten Ferenc Puskas), het Nederlands totaalvoetbalelftal van 1974 (van coach Rinus Michels en spits Johan Cruyff), Socrates’ Seleção van 1982 (van coach Telé Santana en middenvelders Zico &....Socrates)...winnen de belangrijkste voetbaltrofee niet maar overleven in de herinnering. Zo sprak Falcao, de andere middenveldstrateeg van Brazil 1982, vier jaar geleden naar aanleiding van het WK 2014 in Brazilië bij een terugblik: ‘Brazil lost that Italy game in 1982 but won a place in history.’ Een plaats verdienen in de geschiedenis, dat doe je omdat je met je voetbalopvattingen de harten van de mensen steelt over de hele planeet.

Datzelfde is gebeurd in Rusland 2018 met het Belgische Beautiful Team van coach Roberto Martinez en spelmaker Eden Hazard. De Rode Duivels hebben wereldbeker geschiedenis geschreven.

2

En dat werd alvast op dezelfde wijze beleefd in het hele land. België stond op stelten van de dorpjes van de Maaskant tot de Westhoek en van de Kempen tot de Borinage. In onze grote steden Antwerpen, Brugge, Brussel, Charleroi, Gent, Hasselt en Luik vierden duizenden mannen en vrouwen van alle leeftijden en gezindten feest voor grote schermen bij overwinningen van de Rode Duivels. Eén kenmerk: ze tooiden zich in alle blijheid in de roodgeelzwarte driekleur. Tweede kenmerk: met Belgen uit alle hoeken van de planeet. Met wortels in Afrika, Azië, Latijns-Amerika of Oost-Europa. Er was sprake van een vorm van gelukzaligheid die het land een maand in de greep hield. Voetbal verbindt, het is een slogan die ik vijftien jaar geleden al eens bedacht had en toen op hoongelach werd onthaald, maar die tijdens de wereldbeker van Rusland 2018 werkelijkheid was geworden. Het was ‘de zomer van de liefde voor het voetbal’. In het land waar het al goed is om te leven en waar te weinig mensen dat beseffen.

Een jaar of zes geleden, in 2012, bij de doorbraak van de Gouden Generatie liet ik noteren in een interview: ‘Ik geloof in deze Rode Duivels als het frivole bindmiddel van de natie.’ Ik zag deze Rode Duivels als ambassadeur van het respectidee, als symbool voor levenskwaliteit, voor goed voetbal en voor goede supporters sfeer. En ook voor de moderne en jonge Belgen van deze tijd van om het even welke achtergrond. Ik ben van oordeel dat men verder moet investeren in die ‘voetbalculturele feelgoodfactor’ van dit ogenblik.

3

‘It’s just like watching Brazil. How Belgian football conquered the world.’ Zo keek het prestigieuze

glossymagazine Esquire van maart 2013 naar de toestand. Die toestand was eerder al gesignaleerd door...The New York Times. In een klein berichtje schreef de gewichtigste krant ter wereld in de zomer van 2012 over de invloed van Belgische topspelers op de Engelse Premier League, de sterkste competitie die er bestaat. Vandaag is dit niet anders. Meer zelfs: Belgische topvoetballers winnen ook kampioenschappen in Frankrijk en Spanje, eindigen op de tweede plaats in Italië of worden in een mum van tijd publiekslieveling in Duitsland. De Belgische topvoetballer heeft een bepaald profiel: beroepsernst en volwassenheid enerzijds en hang naar spelplezier en prettige gestoordheid anderzijds. Hij heeft bovendien zowel creativiteit als intelligentie in zich. Hij vermengt het individuele technische hoogstandje met de collectieve combinatie en de rationele vertraging. En hij weet van wanten als het op zakelijke belangenbehartiging aankomt. De huidige zogenaamde 'Gouden Generatie' genoot van de evolutie van de Belgische voetbalvisie op jeugdopleiding sinds het begin van de 21 ste eeuw. Er ontstond een nieuwe kijk op het spel bij zowel de KBVB als bij de academies van Anderlecht, KRC Genk, Standard en het ter ziele gegane Germinal Beerschot Antwerpen. Verschillende spelers proefden vervolgens vanaf hun veertiende van de kwaliteit van de Hollandse en de Franse centra. Het Belgische voetbal staat nu voor de keuze. Al ligt die

echt wel voor de hand. Met name definitief de weg volgen die de Gouden Generatie heeft uitgestippeld. Het liefst ook in de eigen Belgische competitie: beschouw voetbal als vermaak voor het publiek!

Bondscoach Roberto Martinez vatte het na het WK goed samen:

"Het succes van België in Rusland is niet de derde plaats maar wel de wijze van voetballen: 'We love to watch Belgium playing.' Dat zeiden de neutrale toeschouwers.

Je moet een team zijn en dat is de nalatenschap die we nu aan het Belgische voetbal kunnen meegeven: een collectieve kracht. Aan alle jeugdselecties vanaf de U15. Het talent moet in dienst staan van het team.

We hebben niet gewonnen maar er is wel een erfenis. Met name: geloof dat het kan.

Kan je door deze manier van voetballen wereldkampioen worden? Ja. Het succes was niet per sé de halve finale maar vooral de wijze waarop we speelden. Daarop moeten we nu inzetten. Dat dit de volgende tien jaar het voetbal in België beïnvloedt. Niet alleen de manier van spelen, ook onze fair play. No more fear! Make things happen!" Laat dit inderdaad de erfenis van Rusland 2018 voor het Belgisch voetbal zijn in het volgende decennium.

Raf Willems

